

ЈКП "Регионална депонија Пирот"

Број СД 258

Датум 27-11 20 23 год

ПИРОТ

**СТРАТЕГИЈА УПРАВЉАЊА РИЗИЦИМА
У ЈКП „РЕГИОНАЛНА ДЕПОНИЈА ПИРОТ“
ЗА ПЕРИОД 2024. ДО 2026.**

Пирот, новембар 2023. године

Садржај

УВОД	3
1. ПРАВНИ ОКВИР	3
2. СВРХА И ОБЛАСТ ПРИМЕНЕ	5
УПРАВЉАЊЕ РИЗИЦИМА	6
1. УЛОГЕ, НАДЛЕЖНОСТИ И ОДГОВОРНОСТИ	6
2. ПРОЦЕС УПРАВЉАЊА РИЗИЦИМА	7
2.1. Циљеви као предуслов за утврђивање ризика	8
2.3. Идентификовање ризика	9
2.4. Категорије ризика	9
2.5. Апетит са ризиком – спремност за преузимање ризика	11
2.6. Матрица ризика	13
2.7. Начин поступања по ризицима	14
3. РЕГИСТАР РИЗИКА	15
4. ИЗВЕШТАВАЊЕ О РИЗИЦИМА	16
5. УЧИНАК УПРАВЉАЊА РИЗИЦИМА	16
6. ПРЕГЛЕД И ОДОБРАВАЊЕ	17
7. ЗАВРШНЕ ОДРЕДБЕ	17
ПРИЛОЗИ	17

УВОД

1. ПРАВНИ ОКВИР

Отварањем Поглавља 32 – Финансијски надзор, у поступку преговорања о приступању Србије Европској унији, наглашена је потреба усвајања међународно прихваћених стандарда јавне интерне финансијске контроле и најбоље праксе ЕУ са циљем да земље кандидати изврше реформу својих система унутрашњих контрола. У складу са међународно прихваћеним стандардима и препорукама ЕУ, појам „интерна финансијска контрола у јавном сектору“ подразумева свеобухватни систем који се успоставља ради управљања, контроле, ревидирања и извештавања о коришћењу средстава националног буџета и средстава ЕУ. Овај систем обухвата добро финансијско управљање, финансијске и друге контроле које омогућавају законито, економично, ефикасно и ефективно одвијање пословних процеса. Систем интерне финансијске контроле у јавном сектору чине: финансијско управљање и контрола; интерна ревизија и Централна јединица за хармонизацију финансијског управљања и контроле и интерне ревизе у јавном сектору.

Систем финансијског управљања и контроле (у даљем тексту: ФУК), у Републици Србији уређен је одредбама члана 81. Закона о буџетском систему („Сл. гласник РС”, бр. 54/09, 73/10, 101/10, 101/11, 93/12, 62/13, 63/13-исправка, 108/13, 142/14, 68/2015- др. закон, 103/15, 99/16, 113/17, 95/18, 31/19, 72/19 и 149/20) и Правилником о заједничким критеријумима и стандардима за успостављање, функционисање и извештавање о систему финансијског управљања и контроле у јавном сектору („Сл. гласник РС”, бр. 89/19).

Законом и Правилником је дефинисано да ФУК представља систем политика, процедура и активности које успоставља, одржава и редовно ажурира руководилац корисника јавних средстава (КЈС), а којим се управљајући ризицима обезбеђује уверавање у разумној мери, да ће се циљеви КЈС остварити на правилан, економичан, ефикасан и ефективан начин. Односи се на све руководиоце и запослене, а обухвата све организационе јединице, процесе, активности, програме и пројекте у оквиру КЈС.

Финансијско управљање и контрола обухвата следеће међусобно повезане елементе који су усклађени са међународним стандардима интерне контроле (INTOSAI) и укључују концепт KOSO оквира „Интерна контрола – Интегрисани оквир“ („Internal Control - Integrated Framework“):

1. Контролно окружење;
2. Управљање ризицима;
3. Контролне активности;
4. Информације и комуникацију и
5. Праћење и процену система.

У складу са Законом о буџетском систему, за успостављање, одржавање и редовно ажурирање система ФУК одговоран је руководилац КЈС, који ову надлежност може пренети на лице које он овласти. Руководилац КЈС је у обавези, да до 31. марта текуће године, за претходну годину, на прописани начин извештава директора о адекватности и функционисању система ФУК. Директор утврђује заједничке критеријуме, методологију и стандарде за успостављање, функционисање и извештавање о систему ФУК.

Развој система финансијског управљања и контроле у јавном сектору у Републици Србији, покренуо је и развој процеса управљања ризицима, наглашавајући његову важност као једног од кључних елемената система.

Правилником је дефинисано да управљање ризицима обухвата идентификовање, процену и контролу над потенцијалним догађајима и ситуацијама које могу утицати на остварење циљева КЈС, обезбеђујући разумно уверавање да ће ти циљеви бити остварени. Како би се вршиле све ове активности, директор усваја Стратегију која се ажурира сваке три године, као и у случају када се контролно окружење значајно измени, док контролне активности, које служе за свођење ризика на прихватљив ниво, морају бити анализирани и ажурирани најмање једном годишње.

Стратегија управљања ризицима у ЈКП „Регионална депонија Пирот“ за период 2024. до 2026. године представља наставак и надоградњу процеса управљања ризицима као и стратешки оквир за даљи развој овог процеса са циљем да управљање ризицима постане опште прихваћени концепт и стандард, односно саставни део управљања ЈКП

„Регионална депонија Пирот“, који ће помоћи оптималном остварењу утврђених циљева – на правилан, економичан, ефикасан и ефективан начин.

2. СВРХА И ОБЛАСТ ПРИМЕНЕ

Сврха ове Стратегије је да пружи смернице у погледу управљања ризицима, како би се подржало остваривање циљева ЈКП „Регионална депонија Пирот“, осигурала заштита запослених и имовине и обезбедио континуитет пословања.

Овом Стратегијом одредиће се линија одговорности руководства и запослених у процесу управљања ризицима, ток поступања при утврђивању ризика, процени ризика и предузимању мера/ активности потребних за ублажавање ризика, као и начин праћења и извештавања о ризицима.

Циљ управљања ризицима је предвидети неповољне догађаје који би могли спречити остваривање циљева и смањити ниво неизвесности који би могао представљати претњу пословном успеху ЈКП „Регионална депонија Пирот“. Како би се то постигло, свакодневни рад свих организационих јединица у саставу ЈКП „Регионална депонија Пирот“, у свим пословним процесима, мора бити интегрисан с активностима које помажу јачању редовног праћења препознатих ризика и примени одговарајућих мера за ублажавање ризика.

Управљање ризицима и контролне мере су важан и саставни део система управљања учинком и од суштинске су важности за остваривање резултата.

Приоритет Стратегије је да се размотре они ризици који имају утицај на стратешке циљеве ЈКП „Регионална депонија Пирот“. Како се остварење стратешких циљева спроводи кроз пословне процесе, важно је размотрити и пратити и оперативне циљеве, на нивоу пословних процеса, као и уз њих повезане ризике.

УПРАВЉАЊЕ РИЗИЦИМА

Стратегија обрађује процес управљања ризицима, као целокупан цикличан процес од фазе постављања циљева, идентификације ризика (укључујући и њихову категоризацију), процене ризика, утврђивања начина поступања по ризицима, документовања података о ризицима (у регистру ризика), као и праћења и извештавања о ризицима.

Циљ је да се схвати и препозна целовитост процеса управљања ризицима, утврди методологија управљања ризицима, и да се дефинишу улоге и задаци учесника у свим фазама процеса управљања ризицима.

Неке од користи управљања ризицима јесу следеће:

- одлучивање је боље, а пословање ефикасније;
- ресурси се боље предвиђају и оптимизирају;
- измењене околности се боље предвиђају и на њих се благовремено реагује;
- интерне контроле и ресурси се усмеравају према кључним подручјима пословања и ризицима који су с њима повезани;
- смањују се „шокови“ и изненађења;
- смањују се притужбе/жалбе и мање се времена троши на „гашење пожара“;
- штити се репутација организације.

1. УЛОГЕ, НАДЛЕЖНОСТИ И ОДГОВОРНОСТИ

Да би процес управљања ризицима адекватно функционисао, неопходно је осигурати организационе предуслове за овај процес. То укључује прописану одговорност руководства у процесу управљања ризицима, образовање Радне групе за развој система ФУК, дефинисање улоге и одговорности координатора Радне Групе као и осталих руководилаца унутрашњих организационих јединица и свих запослених. Директор доноси решење о именовању руководиоца за ФУК и координацији активности на управљању ризицима као и решење о образовању радне групе за ФУК, којима ће се дефинисати њихове улоге и одговорности.

Табела 1. Структура управљања ризиком у ЈКП „Регионална депонија Пирот“

Руководство	Одговорност
Директор	Осигурава највиши ниво одговорности и подршку за управљање ризицима, одговоран је за одређивање стратешких смерница за процес управљања ризицима, врши надзор и преглед процеса управљања ризицима
Руководилац Радне групе за ФУК и координацију активности на управљању ризика	Предводи културу управљања ризиком и даје сагласност на годишњу оцену ризика, одговоран је да сви руководиоци организационих јединица треба да буду упознати са потребом увођења ФУК-а и смерницама за управљање ризицима, евидентира податке у Регистар ризика и припрема годишњи извештај о управљању ризицима
Радна група за ФУК и координацију активности	Континуирано унапређује стратегију управљања ризицима и оквир који је у њеној основи, прати, одржава, редовно ажурира и унапређује систем финансијског управљања и контроле, као свеобухватни систем интерних контрола који ће обезбедити разумно уверавање да ће се циљеви предузећа остварити
Руководиоци унутрашњих организационих јединица	Обезбеђују да запослени у њиховим организационим јединицама поступају у складу са стратегијом управљања ризицима и инсистирају на успостављању окружења у коме се врши идентификација ризика и упућивање на више управљачке нивое
Запослени и ангажована лица	Поступају у складу са политикама и процедурама управљања ризицима, имају одговорност да идентификују ризике и да пријаве руководиоцима нове ризике као и да предлажу мере у циљу ублажавања ризика

2. ПРОЦЕС УПРАВЉАЊА РИЗИЦИМА

Процес управљања ризицима састоји се од следећих корака:

- **Идентификовање/ утврђивање ризика** (опис ризика) везаних за циљеве из стратешких планова, програма, годишњих планова рада, активности, процеса;
- **Процена ризика** (процена вероватноће настанка ризика и његовог утицаја на остварење циља);

- Утврђивање мера / начина поступања по ризицима (одговор на ризике);
- Праћење и извештавање о ризицима.

2.1. Циљеви као предуслов за утврђивање ризика

Предуслов и кључна почетна тачка за успешно управљање ризицима су постављени, јасно дефинисани циљеви, будући да је управљање ризицима, у ствари, управљање претњама које би могле да онемогуће остваривање циљева, а уједно је и увећање могућности за ефективније остваривање циљева.

Циљеви морају бити дефинисани у складу са **SMART** принципима, што подразумева утврђивање конкретних, мерљивих, остварљивих, реалних и временски ограничених циљева:

- **Specific – јасни, конкретни** (треба да наводе оно што треба да се оствари);
- **Measurable – мерљиви** (имају јасне индикаторе који ће показати да ли смо их остварили);
- **Achievable – достижни, остварљиви** (да ли су циљеви које смо утврдили остварљиви);
- **Realistic – реални** (да ли можемо да их остваримо са ресурсима са којима располажемо);
- **Timebound - временски ограничени** (временски оквир за остварење утврђених циљева).

Ефикасно управљање ризицима је усмерено на стратешке и оперативне циљеве, који морају бити међусобно усклађени.

Стратешки циљеви су општи, изводе се из мисије ЈКП „Регионална депонија Пирот“, према захтевима Националне стратегије, домаћег законодавства и директивама Европске уније.

Оперативни циљеви су специфични, краткорочни, односно орочени, служе за реализацију стратешких циљева, а садржани су у програму пословања,

финансијским извештајима ЈКП „Регионална депонија Пирот“. Након што ЈКП „Регионална депонија Пирот“ утврди своје стратешке и оперативне циљеве, потребно је размотрити кључне процесе који ће допринети остварењу тих циљева. Како су стратешки и оперативни циљеви, као и пословни процеси који служе за спровођење циљева, међусобно повезани, целокупан процес управљања утврђеним ризицима одвија се по истој методологији.

2.3. Идентификовање ризика

Како би управљање ризицима постало саставни део процеса планирања, важно је да се приликом израде планских докумената размотре сви ризици који могу утицати на спровођење циљева.

Уобичајени ризици са којима се сусрећемо су:

- све што је претња остваривању циљева ЈКП „Регионална депонија Пирот“;
- све што може да проузрокује застој у пословним процесима;
- непоштовање прописа и
- неспособност да се реагује на измењене околности, тј. да се њима управља на начин који ће спречити или свести на минимум негативне ефекте промена на континуитет пословања.

2.4. Категорије ризика

Успешном остваривању циљева, ризик може претити због унутрашњих и спољних разлога, због чега је неопходно да се сагледавају сви догађаји који би могли негативно утицати на остварење циљева. Да би се олакшало препознавање ризика, као и да би се осигурала покривеност свих подручја ризика, користићемо следеће категорије ризика:

1. Екстерно окружење;
2. Планирање, процеси и системи;
3. Запослени и организација;

4. Законитост и правилност и
5. Комуникација и информације.

Подела на наведене категорије ризика може бити корисна при анализи ризика, груписању ризика и извештавању о ризицима.

У наставку је дат табеларни преглед побројених категорија ризика и подручја које треба узети у обзир приликом утврђивања потенцијалних ризика:

Табела 2. Главне категорије ризика

Главне категорије ризика	Подручја која треба узети у обзир када се утврђују потенцијални ризици
1. Екстерно окружење	<ul style="list-style-type: none"> - Ризици макро окружења (геополитички, економски, природне катастрофеи сл.) - Политичке одлуке и приоритети изван организације (Скупштина, Влада РС, Европска комисија, Оснивачи предузећа и сл.) - Спољни партнери (привреда/грађани, друге институције јавног сектора, спољни пружаоци услуга, медији и сл.)
2. Планирање, процеси и системи	<ul style="list-style-type: none"> - Стратегије, планирање и интерне политике - Оперативни процеси (дизајн и опис процеса) - Финансијски процеси и расподела средстава ИТ и остали системи подршке
3. Запослени и организација	<ul style="list-style-type: none"> - Структура запослених - Етика и понашање организације („тон с врха“, превара, сукоб интереса) - Унутрашња организација (управљање, улоге и одговорности, делегирање) - Сигурност запослених, објеката и опреме
4. Законитост и правилност	<ul style="list-style-type: none"> - Специфични проблеми (нејасна правила и претерано сложени прописи) - Остали могући исходи који се односе на законитост и правилност
5. Комуникација и информације	<ul style="list-style-type: none"> - Методе и канали комуницирања - Поузданост, благовременост и квалитет добијених информација

2.5. Апетит са ризиком – спремност за преузимање ризика

Крајња сврха и циљ управљања ризицима, није да се елиминишу сви ризици, већ да се они сведу на прихватљив ниво. Тај ниво је познат као „апетит за ризиком”.

Апетит за ризиком је граница коју, на одговарајући начин, одобрава највише руководство, без обзира да ли се ради о претњи и трошку контроле, или о прилици и трошку покушаја да се она искористи. У најширем смислу, апетит за ризиком представља количину ризика коју је руководство спремно да преузме (толерише) у процесу остваривања одређеног резултата. Спремност за преузимање (толерисање) ризика, утиче и усмерава процес доношења одлука у ЈКП „Регионална депонија Пирот“ и обезбеђује да избори који су донети буду у складу са капацитетима и способностима предузећа.

Апетит за ризиком није нужно статичан. Руководство мора константно да прати ниво ризика које је спремно да прихвати (толерише), а у зависности од датих околности, оцена нивоа прихватљивости (толерисања) може да варира. На тај начин ризици се преузимају, али на контролисани начин.

Концепт „апетита за ризиком“ је важно размотрити пре него што се пређе на разматрање начина на који се могу решавати ризици. Овај концепт може се посматрати у зависности од тога да ли је ризик који се разматра **претња** или **прилика** (могућност).

При разматрању **претњи**, овај концепт обухвата степен изложености који се сматра толерантним и оправданим, уколико се реализује. У том смислу ради се о поређењу трошкова (финансијских или других) везаних за „обуздавање” ризика и трошкова саме изложености ризику, уколико би се она материјализовала, те проналажењу прихватљиве равнотеже.

Када се разматрају **прилике (могућности)**, овај концепт обухвата оно што је руководство спремно да активно изложи ризику, како би се извукла корист из те прилике. У том смислу, ради се о поређењу вредности потенцијалне користи (финансијске или друге) и губитака који би могли настати.

Када се процени да неки догађаји представљају критичне и/или неприхватљиве ризике, то је за руководство јак сигнал да их треба пажљиво посматрати и појачати

контроле.

У случају неприхватљивих ризика, апетит за ризиком не постоји.

ЈКП „Регионална депонија Пирот“ има конкретне циљеве који се односе на:

- Значајно смањење количине одложеног неопасног отпада на санитарној депонији у односу на укупну количину генерисаног неопасног отпада на подручју региона кроз:
 - примарну селекцију;
 - секундарну селекцију;
 - компостирање;
 - адекватно управљање амбалажним отпадом и комуналним амбалажним отпадом са циљем да се издвоје секундарне сировине за индустрију рециклаже или за поновно искоришћавање неопасног отпада у складу са принципима и циљевима циркуларне економије;
- Успостављање и развијање индустрије рециклаже на подручју региона;
- Трајно и безбедно депоновање неопасног отпада;
- Заштиту животне средине и безбедност и здравље људи;
- Затварање и рекултивација постојећих сметлишта у региону.

ЈКП „Регионална депонија Пирот“ обавља своје активности у оквиру средњег обима укупног ризика. Најнижи степен спремности за преузимање ризика у организацији односи се на циљеве у погледу тачне, потпуне и благовремене исплате зарада и накнаде зарада, уз занемарљиво виши степен спремности за преузимање ризика у организацији који се односи на стратешке циљеве, циљеве у погледу извештавања и пословања.

2.6. Матрица ризика

Укупна изложеност ризику приказује се помоћу тзв. „семафор“ матрице, у којој се укрштају утицај и вероватноћа, и добија се множењем бодова утицаја с бодовима вероватноће, како следи:

Табела 3. Матрица ризика

		Интезитет ризика (утицај x вероватноћа)		
		Мала (1)	Средња (2)	Велика (3)
Утицај	Велики (3)	3	6	9
	Средњи (2)	2	4	6
	Мали (1)	1	2	3
		Мала (1)	Средња (2)	Велика (3)
		Вероватноћа		

Укупна изложеност ризику може бити:

- 1) **Ниска** (оцена 1 и 2) – „зелени ризици”,
- 2) **Средња** (оцена 3 и 4) – „жути ризици” и
- 3) **Висока** (оцена 6 и 9) – „црвени ризици”.

„Зелени ризици” су ризици ниског интезитета деловања (прихватљиви ризици).

„Жуте ризике” треба надzirати и управљати њима, све до довођења до зелене боје, ако је могуће.

„Црвени ризици” захтевају тренутну акцију – то су ризици са великом вероватноћом појављивања и високим утицајем на остварење циљева (критични и/или неприхватљиви ризици).

Како би се постигло ефикасно управљање ризицима, те документација и извештаји о ризицима свели на разумну меру, важно је оријентисати се на **критичне ризике**. При том, не треба занемарити ни ризике оцењене нижим оценама, јер перцепција важности ризика је субјективна процена.

2.7. Начин поступања по ризицима

Поступање по ризицима представља одређивање мера за управљање најзначајнијим ризицима у организацији.

Одабир прикладног начина поступања по ризицима спроводи се од стране руководиоца организационих јединица.

Постоје четири основна начина поступања по ризицима односно одговора на ризик:

1. Избегавање ризика: Неки се ризици могу делимично или потпуно избећи модификовањем или укидањем активности односно процеса. Међутим, треба нагласити да је могућност укидања одређене активности ограничена у јавном сектору јер се одређене активности обављају чак и ако су повезани ризици велики али не постоји други начин за остварење планираних резултата или циља. Опција избегавања ризика може се користити у управљању пројектима, ако у неком тренутку постане јасно да је угрожен однос између планираних трошкова и користи.

2. Третирање (решавање) ризика: Далеко највећи број ризика решава се на овај начин. Сврха третирања јесте да иако ће се одређена активност у организацији наставити са ризиком, организација ће предузети радње (увести интерне контроле) да се ризик ограничи на прихватљив ниво. Уколико се одлучи да поједине ризике треба третирати потребно је одредити мере за управљање ризицима, рок и одговорно лице за спровођење мера. Мере које организација подузима ради смањења ризика су контролне активности и детаљније су објашњене у Приручнику о финансијском управљању и контроли.

3. Трансферисање ризика: Најбољи одговор за управљање неким ризицима јесте да се ризици трансферишу трећој страни или да се поделе с трећом страном. Ова је опција посебно добра за умањивање финансијских ризика или ризика по имовину. Типичан пример трансфера ризика јест коришћење осигуравајућег друштва којем се може плати делимично преузимање ризика. Може се рећи да трансфер ризика умањује изложеност организације том ризику или да друга организација (која може бити из јавног сектора) поседује капацитете за ефективно управљање тим ризиком. Важно је напоменути да се неки ризици не могу (у потпуности) трансферисати – нарочито није могућ трансфер

ризика који је везан за репутацију чак и уколико се уговори и само пружање услуга ван организације. Однос са трећом страном на коју је ризик пренет мора да буде пажљиво вођен како би се обезбедио успешан трансфер ризика.

4. Толерисати ризик: Један од одговора на ризике може бити толерисање ризика без предузимања било каквих мера. Чак и ако се не може толерисати, способност да се нешто уради по питању неких ризика може бити ограничена, односно трошкови предузимања одређених мера могу бити несразмерни потенцијалној користи. У тим случајевима одговор може бити толерисање постојећег степена ризика. Ова опција може се допунити планирањем за случај непредвиђених околности, односно решавање последица уколико се одређени ризик материјализује (нпр. план за поступање у случају елементарних непогода). У регистру ризика, уз ризике који се толеришу потребно је навести зашто се ризик прихватио односно зашто се није решавао (третирао).

3. РЕГИСТАР РИЗИКА

Регистар ризика је преглед утврђених ризика, процене ризика на бази утицаја и вероватноће потребних активности, односно контрола које ће смањити последице ризика особа задужених за спровођење конкретних активности, као и рокова за њихово извршење. То је интерни документ сваке организационе јединице у саставу ЈКП „Регионална депонија Пирот“.

Да би се успоставило ефикасно праћење ризика и извештавање о ризику, регистре ризика треба редовно ажурирати (једном годишње) у погледу нивоа ризика, затим, ризика који се третирају, ризика који су прихваћени, ризика на које није одговорено на начин који је планиран, као и прегледа процеса процене ризика. Сви ризици, укључујући и дефинисане контролне активности, треба да буду наведени у регистру ризика. Код ЈКП „Регионална депонија Пирот“ приказани су сви ризици у Регистру ризика на нивоу ЈКП „Регионална депонија Пирот“. Руководилац ЈКП „Регионална депонија Пирот“ именује руководиоца радне групе за ФУК с циљем да идентификује, ажурира и извести о ризицима на нивоу ЈКП „Регионална депонија Пирот“.

Руководилац јединице врши идентификацију и ажурирање и извештава о овим ризицима. Преглед и ажурирање регистра ризика се врши најмање једном годишње односно до краја текуће пословне године (до 31.12.). Сваки ризик који више није актуелан у регистру ризика се и даље чува у евиденцији, да би се унапредило будуће искуство.

4. ИЗВЕШТАВАЊЕ О РИЗИЦИМА

Сврха извештавања о ризицима је да се развије свест о кључним ризицима, повећа одговорност за управљање ризицима и да се благовремено саставе планови за третирање ризика.

Руководиоци унутрашњих организационих јединица у обавези су да редовно прате ризике из своје надлежности, извештавају надређене о значајним ризицима и њиховом утицају на реализацију пословних активности, односно остваривање циљева, радњама које се предузимају на спречавању, односно ублажавању ризика, као и о ризицима на које се није могло деловати на планирани начин.

Руководиоци као и сви запослени, дужни су да поступају у складу са политикама и процедурама управљања ризицима, имају одговорност да идентификују ризике и да пријаве руководиоцима нове ризике као и да предлажу мере у циљу ублажавања ризика.

У будућем стратешком периоду, ЈКП „Регионална депонија Пирот“ ће успоставити такав систем извештавања о ризицима да, у одговарајућим временским раздобљима односно до краја текуће пословне године (до 31.12.), директор и највише руководство буду информисани о значајним ризицима и мерама које се предузимају у вези с управљањем ризицима, тако што ће више руководство одабрати ризике од стратешког значаја за које су им неопходне информације о предузетим мерама.

5. УЧИНАК УПРАВЉАЊА РИЗИЦИМА

Мерење учинка управљања ризицима је кључна активност у праћењу управљања ризицима у ЈКП „Регионална депонија Пирот“. У сврху мерења учинака, користиће се следећи индикатори учинака управљања ризицима:

- циљани број спроведних обука о систему ФУК, а нарочито о управљању ризицима, на годишњем нивоу;
- број припремљених извештаја о ризицима;
- повећање учесталости теме управљање ризицима на састанцима руководства и/или Радне групе за ФУК;
- проценат остварених ризика и
- допринос управљања ризицима на нивоу остварености циљева.

Наведени индикатори биће коришћени при изради Годишњег извештаја о управљању ризицима.

6. ПРЕГЛЕД И ОДОБРАВАЊЕ

Руководилац ЈКП „Регионална депонија Пирот“ ће ажурирати стратегију управљања ризицима сваке три године и уколико дође до значајних промена у пословању, организационој структури, или уколико се значајније измене стратешки циљеви предузећа. На састанцима Радне групе за развој ФУК анализираће се потребе за ажурирањем Стратегије, односно, ажурирање се може извршити на захтев министра или руководиоца задуженог за развој система ФУК, коме су пренета овлашћења за реализацију ових задатака.

7. ЗАВРШНЕ ОДРЕДБЕ

Ова Стратегија ступа на снагу даном доношења. Стратегија ће се објавити на интернет страници ЈКП „Регионална депонија Пирот“.

ПРИЛОЗИ

Обрасци за утврђивање и процену ризика ЈКП „Регионална депонија Пирот“:

- Прилог 1 – Регистар ризика (Образац бр.2)
- Прилог 2 – Образац за праћење статуса ризика (Образац бр.3)

ПРИЛОЗИ

Обрасци за утврђивање и процену ризика ЈКП „Регионална депонија Пирот“:

- Прилог 1 – Регистар ризика (Образац бр.2)
- Прилог 2 – Образац за праћење статуса ризика (Образац бр.3)

директор

ЈКП „Регионална депонија Пирот“

Небојша Иванов дипл. правник

